

SCENARIUSZ LEKCJI DLA NAUCZYCIELA

„PRZYCHODZI BABA DO LEKARZA ”

Poziom: B1 – B2

Cele językowe i komunikacyjne	<ul style="list-style-type: none">- znać nazwy dziedzin medycyny oraz nazwy specjalistów- opowiadać ulubiony dowcip- rozumieć polecenia ustne związane zachowaniem się w poczekalni
Cele pedagogiczne i społeczne	<ul style="list-style-type: none">- pracować w grupie- rozumie
Cele międzykulturowe	<ul style="list-style-type: none">- rozumieć specyfikę polskiego dowcipu- uświadamiać sobie złożoność zagadnienia związanego z żartowaniem w innych językach- rozumieć niuanse znaczenia słowa „baba” w języku polskim

Etap 1 (znaczenie dowcipu)

A. Analiza obrazka i wstęp do dyskusji.

Nauczyciel przybliży uczniom zagadnienie serii dowcipów polskich zaczynających się od słów „przychodzi baba do lekarza”.

Prezentuje uczniom obrazek ze słowami dowcipu (załącznik).

Co widzicie na obrazku? Jak rozumiecie tekst?

Czy w Waszym języku jest jakiś dowcip, który zawsze zaczyna się od tych samych słów, albo występuje w nim ta sama postać ?

B. Co oznacza po polsku słowo „baba”? Uczniowie budują hipotezy i przy pomocy nauczyciela konstruują sens tego słowa. Jak to słowo odbierane jest w Twoim języku? Kiedy się go używa? Jakie emocje i skojarzenia ono przywołuje?

Etap 2 (dowcipy o babie u lekarza)

A. Jakie aluzje do dowcipów odnajdujesz w materiale filmowym? Jakie dowcipy na temat „baby” pojawiają się w tym materiale? Odnajdź 5.

B. Opowiedz swój ulubiony dowcip? Czy można opowiedzieć go w języku obcym? Czy w innym języku niż oryginalny dla dowcipu można oddać jego sens?

Uczniowie opowiadają swój ulubiony dowcip w języku ukraińskim sprawdzając czy zachowuje on swoje wartości czy też traci sens w tłumaczeniu.

WNIOSEK : podobno w języku obcym najtrudniej rozmawiać „ o niczym” i żartować, gdyż wymaga to dobrej znajomości kręgu kulturalnego i jego specyfiki, które wychodzą często daleko poza umiejętności językowe.

Etap 3 (ćwiczenia leksykalne)

W materiale filmowym pojawiają się lekarze różnych dziedzin.

W celu wzbogacenia słownictwa uczniowie wykonują ćwiczenia leksykalne z załącznika.

Etap 4 (eksperyment para - medyczny 😊))

Uczniowie wraz z nauczycielem wykonują zadanie „W poczekalni u dentysty”
(załącznik).

Przychodzi baba do lekarza

- Co pani dolega?
- Nic.
- A jakie ma pani objawy?
- Nie mam żadnych.
- To po co pani tu przyszła?
- Bo mogę być chora bezobjawowo.

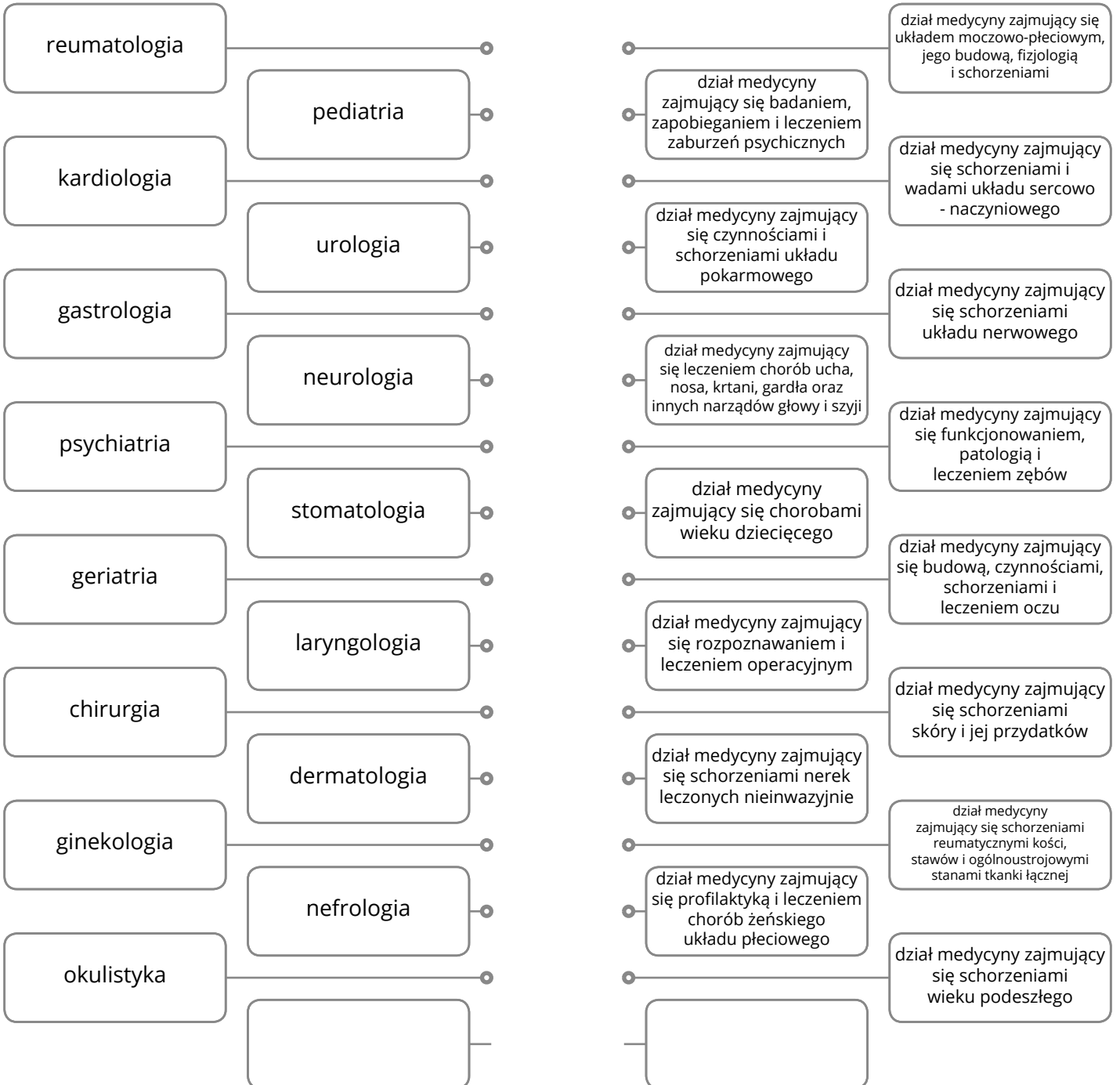
JAK NAZYWAJĄ SIĘ CI LEKARZE ?

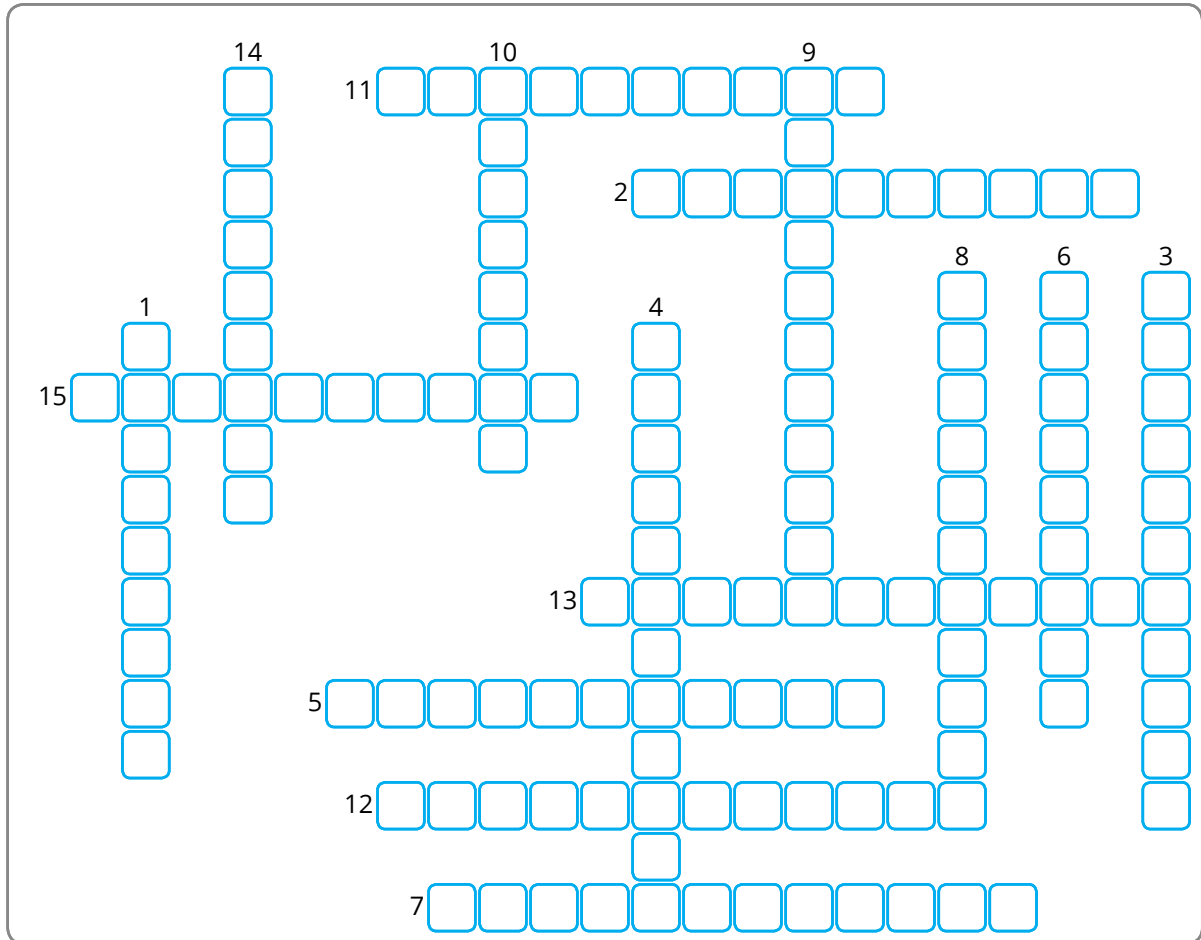
INTERNA	internista	lekarz chorób wewnętrznych
PEDIATRIA		
NEUROLOGIA		
PSYCHIATRIA		
DERMATOLOGIA		
GINEKOLOGIA		
CHIRURGIA		
REUMATOLOGIA		
GASTROLOGIA		
KARDIOLOGIA		
UKROLOGIA		
OKULISTYKA		
LARYNGOLOGIA		
STOMATOLOGIA		
GERIATRIA		

Działy medycyny

Data: _____

Nazwa: _____

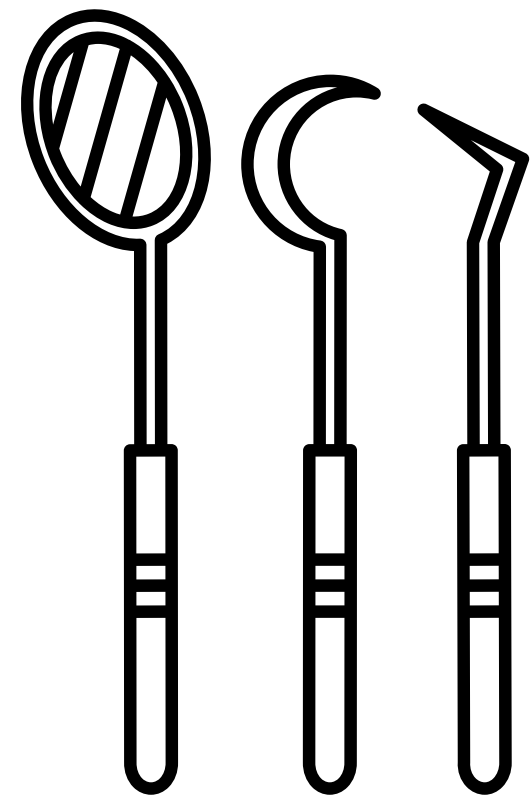
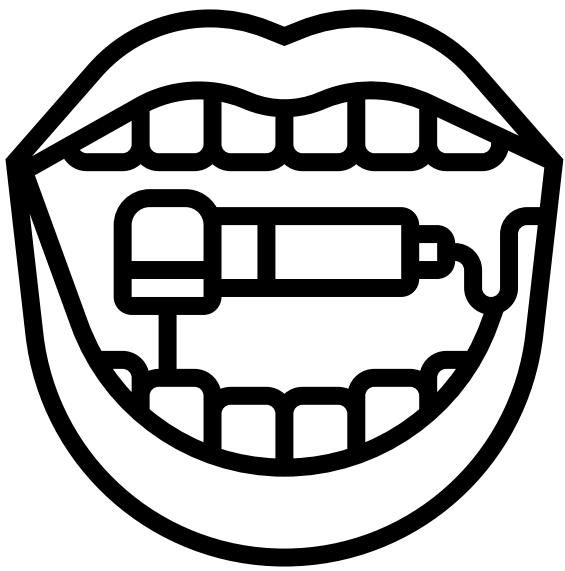

Poziomy

2. dział medycyny zajmujący się schorzeniami układu nerwowego (10)
5. dział medycyny zajmujący się profilaktyką i leczeniem chorób żeńskiego układu płciowego (11)
7. dział medycyny zajmujący się schorzeniami reumatycznymi kości, stawów i ogólnoustrojowymi stanami tkanki łącznej (12)
11. dział medycyny zajmujący się budową, czynnościami, schorzeniami i leczeniem oczu (10)
12. dział medycyny zajmujący się leczeniem chorób ucha, nosa, krtani, gardła oraz innych narządów głowy i szyji (12)
13. dział medycyny zajmujący się funkcjonowaniem, patologią i leczeniem zębów (12)
15. dział medycyny zajmujący się schorzeniami nerek leczonych nieinwazyjnie (10)

Pionowy

1. dział medycyny zajmujący się chorobami wieku dziecięcego (9)
3. dział medycyny zajmujący się badaniem, zapobieganiem i leczeniem zaburzeń psychicznych (11)
4. dział medycyny zajmujący się schorzeniami skóry i jej przydatków (12)
6. dział medycyny zajmujący się rozpoznawaniem i leczeniem operacyjnym (9)
8. dział medycyny zajmujący się czynnościami i schorzeniami układu pokarmowego (11)
9. dział medycyny zajmujący się schorzeniami i wadami układu sercowo - naczyniowego (11)
10. dział medycyny zajmujący się układem moczowo-płciowym, jego budową, fizjologią i schorzeniami (8)
14. dział medycyny zajmujący się schorzeniami wieku podeszłego (9)

WSKAZÓWKI DO WYKONANIA ZADANIA "W POCZEKALNI U DENTYSTY"

Uczniowie w grupie 7 osób odgrywają scenę "W poczekalni u dentysty".

1. Uczniowie wybierają sobie jedną rolę (7 ról). Jeśli jest więcej uczniów nauczyciel może wymyśleć role dodatkowe lub zlecić tę pracę uczniom.
2. Każdy uczeń dokładnie i głośno odczytuje swoje repliki i ćwiczy wymowę oraz intonację pasującą do odgrywanej sytuacji.

I CZĘŚĆ ZDANIA

Nauczyciel czyta tekst wiodący, który opisuje sytuację.

Uczniowie odgrywają swoje role BEZ SŁÓW słuchając nauczyciela.

II CZĘŚĆ ZADANIA

Uczniowie przygotowują scenkę z użyciem replik, które otrzymali.

Uwaga!

Odgrywając scenkę powinni stosować zachowania i ruchy, które wykonywali podczas scenki bez słów.

Kończąc , dobrze wyćwiczoną wersję, można nagrać na telefon i wykorzystać w grupie. Grupa ogląda nagranie i poprawia swoje ewentualne błędy.

ROLE I REPLIKI

PACJENT WYSTRASZONY

**Chyba zaraz umrę ze strachu !
Muszę policzyć do dziesięciu.
Czy ma ktoś wodę?**

PACJENT NIECIERPLIWY

**Doktor spóźnia się już dziesięć
minut !
Ten pacjent tam siedzi i siedzi !
Ileż można czekać! ?**

PACJENT ZNUDZONY

**Czy jest tu WI-FI ?
O matko! nawet gazet do poczytania tu
nie ma.
Pochodzę sobie. Jakby co to stoję za
Panem.**

PACJENT EMERYT

**Poczekamy zobaczymy.

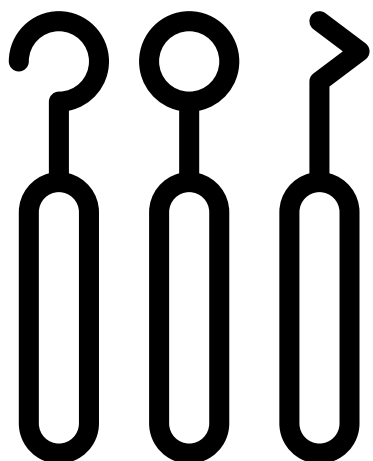
Kiedyś to dentyści byli tylko
państwowi i nie czekało się
tyle czasu !**

MAŁY PACJENT z MAMĄ

**A będzie bolało ?
A kupisz mi loda w nagrodę
jak wyjdziemy ?
Ja nie chcę iść do dentysty.**

PACJENT CIERPIĄCY

**Spuchło mi w nocy.
Boli jak cholera.
Wziąłem już dwa ibupromy.**

TEKST WIODĄCY

Scena ma miejsce w poczekalni, przed prywatnym gabinetem stomatologicznym. Jest 18.30. W gabinecie od dłuższego czasu siedzi już jakiś pacjent. Pozostali pacjenci schodzą się powoli do kolejki i gromadzą w poczekalni czekając na swoją kolej.

W poczekalni siedzi już mama z dzieckiem. Dziecko ma około 6 lat. Nie ma dwóch jedynek. Siedzi obok mamy i jest wyraźnie zaniepokojone i niespokojne. Ciągłe się porusza i wierci na krześle. Zdaje dużo pytań. Mama chce uspokoić dziecko. Przytula je, trzyma za rękę i udziela spokojnych odpowiedzi chociaż sama wygląda na zestresowaną. Wyciąga z torebki chrupki kukurydziane, żeby zająć czymś dziecko.

Czas mija. Do poczekalni wchodzi „Pacjent zniecierpliwiony”. Patrzy na zegarek, kiwa znacząca głowa i cmoka ustami. Sprawdza na drzwiach godziny przyjęć dentysty. Znów kiwa głową i pyta dla pewności mamy małego pacjenta, która jest godzina, a potem pyta czy w środku jeszcze ktoś jest.

W tym czasie do poczekalni wchodzi „pacjent emeryt” i zaczyna uspokajać pacjenta zniecierpliwionego opowiadając mu jak to było kiedyś. Emeryt jest zrelaksowany. Ma dużo czasu i nigdzie się nie śpieszy. Rozsiada się na krześle i obserwuje sytuację. Od czasu do czasu uśmiecha się do dziecka.

Do poczekalni wchodzi pacjent przestraszony. Widzi, że jeszcze ma czas i cieszy się ze tego bo bardzo, ale to bardzo się boi. Jest spocony, zaciska dłonie, siada i przekłada często nogę na nogę. Obgryza paznokcie i w myślach liczy do 10 stara się oddychać regularnie. Niestety to mu nie pomaga.

Do poczekalni wchodzi pacjent znudzony. Ziewa, idzie powoli, drapie się po głowie, rozgląda się, ale nic go nie ciekawi. Żuje gumę. Wyciąga telefon. Orientuje się, że nie ma zasięgu, bo gabinet jest na piętrze -1. Nie ma co robić czekając na swoją kolej.

Na końcu wchodzi pacjent cierpiący. Widać, że bardzo boli go ząb. Wydaje cierpiące odgłosy. Trzyma się za policzek, ma przymknięte powieki. Wydaje się, że nie widzi z bólu nikogo i niczego.

Reszta pacjentów przygląda mu się ze współczuciem. Po krótkiej wymianie zdań decydują, że wejdzie on poza kolejką.